

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.116/2015/28. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év február hó 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A nyereségvágyból elkövetett emberölés büntettének kísérlete miatt az **I.r.vádlott** és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2015. év március hó 13. napján kelt 23.B.2431/2013/66. számú ítéletét az **I.r.vádlott** és a **II.r.vádlottal** szemben **megváltoztatja**.

A vádlottak terhére rótt bűncselekményt társtettesként elkövetett emberölés büntette kísérletének (Btk.160.§ (1) bekezdés) és társtettesként elkövetett kifosztás büntettének (Btk. 366.§ (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont) **minősíti**.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata mindkét vádlott vonatkozásában börtön.

A közügyektől eltiltást mindkét vádlottal szemben mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az I.r.vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A II.r.vádlott által a 2015. március hó 13-tól március 26. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Az I.r.vádlott ... szám alatti lakcíme megszűnt.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 50.000,- (ötvenezer) Ft bűnügyi költségből a vádlottak 25.000 - 25.000 (huszonötezer) forintot kötelesek az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2015. március hó 13. napján kelt 23.B.2431/2013/66. számú ítéletével az **I.r.vádlott** és a **II.r.vádlott**akat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében (Btk. 160.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b.) pont), ezért az **I.r.vádlott**at 12 év, a **II.r.vádlott**at 11 év szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg. Az **I.r.vádlott**at 9 évre, a **II.r.vádlott**at 8 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától. Kimondta, hogy a vádlottak legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztés tartamába. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítéletet az ügyész mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette, míg a vádlottak és védők fellebbezést jelentettek be elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 348/2015/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta. A szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat iratszerűen rögzítette. Számot adott arról, hogy a bizonyítási indítványok közül melyeket és miért utasított el. Indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette. Megindokolta, mely bizonyítékot és miért fogadott el, milyen következtetést vont le, és a megállapított tényeket mi alapján tartotta bizonyítottnak. Megalapozott tényállást állapított meg, mely mentes a Be. 351.§-ában írt hiányosságoktól. A tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, törvényes a cselekmény minősítése is. Kellően megindokolta, hogy miért az elbíráláskor hatályos büntető törvényt alkalmazta. A büntetés kiszabása során figyelemmel volt a cselekmény tárgyi súlyára, a bűnösség fokára, a büntetéskiszabás során irányadó körülményekre, azonban azoknak nem tulajdonított kellő súlyt, amikor eltúlzottan enyhe joghátrányt állapított meg. Figyelemmel azonban arra, hogy az ügyész nem jelentett be a vádlottak terhére fellebbezést, a másodfokú eljárásban súlyosításra nincs lehetőség. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván résztvenni. Indítványozta, hogy az ítéletábra a törvényszék ítéletét hagyja helyben.

Az **I.r.vádlott** beadványaiban kifogásolta ... nyomozó eljárását, aki a kórházban hallgatta ki a sértettet, sérelmezte azt is, hogy a nyomozás során a **II.r.vádlott** és a **III.r.** vádlottat egy helyiségbe tették, így lehetőséget teremtettek számukra az összebeszélésre, hiányolta a helyszínről kamerafelvétel beszerzését.

Helytelennek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére fogadta el a sértett 2011. augusztus hó 2. napján felvett nyomozati tanúvallomását, hogy az nem volt képes összefüggő vallomás megtételére, az őt kezelő orvos tanúk és dr. Molnár Miklós igazságügyi orvos-szakértő ezt kétségbe vonták. Nem vette figyelembe a törvényszék a sértett édesanyjának, **tanú1-nek** a vallomását, aki arról számolt be, hogy fiával fél évig nem lehetett kommunikálni, a vele történt eseményekre nem emlékezett vissza. Végül sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem hallgatta ki az általa bejelentett **tanú2, tanú3, tanú4, tanú5** és **tanú6** tanúkat, akik ártatlanságát igazolhatták volna. Indítványozta, hogy az ítéletábra a sértettre vonatkozóan szerezzen be új orvos-szakértői véleményt traumatológus bevonásával, a **II.r.** vádlott poligráfós vizsgálatát kérte, ezen túl indítványozta az elsőfokú bíróság által ki nem hallgatott tanúk idézését, bizonyítás felvételét a másodfokú eljárásban.

A másodfokú nyilvános ülésen az **I.r.vádlott** kifogásolta, hogy a sértettel nem volt szembesítve, vitatta, hogy a vele történetek után visszaemlékezhetett az eseményekre.

A **II.r.vádlott** ezen túl hivatkozott a sértett édesanyja tanúvallomására, aki megerősítette, hogy fia nem tudott vallomása felvétele idején megfelelően kommunikálni. A további kezelőorvos és a tiszabői búcsún jelen volt tanúi sem lettek kihallgatva. Daganatos betegsége romlására is hivatkozott.

Az I.r.vádlott védője perbeszédében fellebbezését elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezése, az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében tartotta fenn. Felhívta a figyelmet arra, hogy a törvényszék ítéletében nem tett eleget valamennyi elutasított bizonyítási indítvány vonatkozásában az indokolási kötelezettségének, mert a 60. számú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítetten kihallgatni kért további kezelőorvos tanúkról megfedkezett, holott a bizonyítás leglényegesebb pontja a sértett kihallgatáskori egészségügyi állapota volt. Az indokolt elutasítások sem meggyőzőek, mert a törvényszék további kereső intézkedéseket tehetett volna a tanúk felkutatására, akik az I.r. vádlottnak alibit igazolhattak volna. Álláspontja szerint **tanú9** tanú aláírásának írásszakértői vizsgálata is nélkülözhetetlen lett volna, mert a törvényszék is elismerte, hogy az aláírás jelentősen eltér a tanú aláírásától, a különbözőség okára pedig olyan magyarázatot adott, amely szakértői kompetenciába tartozó kérdés. A sértett nyomozati kihallgatáskori állapotára neurológus szakértő bevonása lett volna szükséges. Felhívta a figyelmet a sértett vallomásainak ellentmondásosságára, arra a tényre, hogy az elkövetési idő megjelölésére az ő elmondása alapján került sor, ezért az I.r. vádlott azon előadása, hogy a sértetthez köthető telefont szürkületkor vette, nem szükségszerűen valótlán. Rámutatott, hogy az I.r. vádlott következetesen tagadta a terhére rótt cselekmény elkövetését, az pedig nem került tisztázásra, hogy a telefonhívások a készülékre honnan érkeztek, mely jelentős adat lehetett volna I.r. vádlott védekezése ellenőrzése szempontjából.

Álláspontja az volt, hogy a megalapozatlanság, felderítetlenség olyan körű, amelynek kiküszöbölésére a másodfokú eljárás keretében nincs mód, az kizárólag egy megismételt elsőfokú eljárásban lehetséges.

Másodlagosan az **I.r.vádlott** felmentésére tett indítvány az elsőfokú bíróság hibás bizonyítékmérlegelő tevékenységére alapítva. A sértett állapotára felvett bizonyítás nem volt teljeskörű, az orvos tanúk és a szakértő sem tartotta valószínűnek, hogy 2011. augusztus hó 2. napján a vele történeteket kerek mondatokban előadhatta volna, a kihallhatást egy rendőr foganatosította másfél órán keresztül. Az édesanya vallomása is figyelmen kívül maradt, aki ugyancsak cáfolta fia képességét a vallomás megtételére. Kitért arra, hogy a II. és III.r. vádlott I.r. vádlottat terhelő nyomozat vallomásának keletkezési körülményei ugyancsak kétségeket ébresztenek. Tekintettel arra, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyítható tényeket a terhelt javára kell értékelni, I.r. vádlott felmentését indítványozta az ellene emelt vád alól. Harmadlagosan az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékklal történő értékelését, a kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte.

A **II.r.vádlott** védője perbeszédében elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a II.r. vádlott felmentését, harmadsorban büntetése enyhítését kérte.

Vitatta az ügyészi indítvány azon megállapítását, mely szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, felülbírálatra alkalmas. Álláspontja szerint a tényállás nincs kellően felderítve, az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett megfelelően eleget. Felhívta a figyelmet arra, hogy az ítélet rengeteg elírást tartalmaz (nevek, telefon IMEI számok), szerkezete nem

megfelelő, a stílusa is kifogásolható. A bizonyítékok felsorolása hiányos, alapvetően érzékelhető, hogy azon bizonyítékokkal, amelyek kételyeket ébresztenének a vádlottak bűnösségét illetően, az elsőfokú bíróság csak érintőlegesen vagy egyáltalán nem foglalkozott. Ebben a körben hivatkozott a sértett édesanyjának tanúvallomására, mind fia állapotát, mind más alkalommal cigarettakérés ürügyén történt megtámadását illetően, a II.r. vádlottnak alibit igazoló tanúk vallomására, akiket a törvényszék név szerint még csak nem is nevesített. Nem foglalkozott az elsőfokú bíróság azzal sem, hogy a fényképről bemutatás szabályos volt-e, hogy a tablón nem egészalakos képek kerültek felhasználásra, hogy nem II.r. vádlotthoz hasonló elálló fülű egyének kerültek bemutatásra, a képek nem egy, hanem négy különböző tablón rögzítettek. Nem került előzetesen megjelölésre, hogy a sértett milyen jegyek alapján kívánta felismerni az elkövetőket. A törvényszéki indokolás a Be. szakaszainak ítéletbe másolására korlátozódott, nem adott számot az elsőfokú bíróság a magasság és testalkat különbségről. Nem foglalkozott a helyszíni szemlén történetekkel sem. Nem indokolta, hogy került az elkövetés eszköze a sértett későbbi feltalálási helyére, álláspontja szerint még az elkövetés helye is megkérdőjelezhető. Felhívta a figyelmet a nyomozati iratok közt elfekvő 2011. augusztus hó 3. napján kelt rendőri jelentés tartalmára, mely szerint a sértett vasárnap nem dolgozhatott, az ott megnevezett személyek tanúkénti kihallgatását tartotta volna szükségesnek. Nem tisztázta kellően a bíróság a telefonvásárlás körülményeit sem, hogy az **I.r.vádlotthoz** köthető hívások mikor kezdődtek. **Tanú1** vallomása szerint fia telefonkészülékét használó személyként mutatkozott be, mely nem egyeztethető össze az I.r. vádlott vallomásával, mely ellentmondás ugyancsak feloldás nélkül maradt. A szerszámos táskával kapcsolatban az ítélet egyáltalán nem tartalmaz indokolást, holott az a helyszínen nem maradt, de a vádlottaktól sem került elő. Ebből a tényből semmilyen következtetést nem vont le az elsőfokú bíróság, mely ugyancsak az indokolás hiányaira utal. A **II.r.vádlott** és a **III.r. vádlott** beismerő vallomása nem mutat egyezőséget a sértett vallomásával, melyből a törvényszék arra következtetett, hogy ez így helyes, különben összebeszélés állna fenn. Amennyiben a vádlottak ettől a szabadlábra kerülést várták, illeszkednie kellene a sértetti előadással, mely nem valósult meg. Nem találták meg a nyomozás során a **III.r. vádlott** fekete táskáját sem, amely az elkövetés egyik eszköze volt, vizsgálata elkerülhetetlen lett volna. Az elsőfokú bíróság nem vett tudomást a mentő körülményekről, ezért indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, amely miatt az ítélet másodfokú érdemi felülbírálatára nincs lehetőség.

Másodlagosan az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megváltoztatását, a II.r. vádlott felmentését kérte. Álláspontja szerint bírói bizonyossággal kizárólag az állapítható meg, hogy a sértettet ismeretlen személyek bántalmazták, rajta az orvos-szakértői véleményben feltüntetett sérülések keletkeztek. Az elkövetés résztvevői meg nem állapítható személyek.

Harmadlagosan a cselekmény helytelen minősítésére hivatkozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a minősítés során a 3/2013. számú jogegységi határozat megállapításainak kimásolására hagyatkozott, nem vette figyelembe az ügy jellemzőit. A helyszínt kifejezetten vitatta, a 4 rb. nagyobb erejű, feltehetően eszköztől származó bántalmazás életveszélyt okozó testi sértés megállapítására nyújt lehetőséget. A sértett látta eltávozni az elkövetőket, tudatánál volt, tehát az elkövetők nem nyugodtak bele a halál beálltának lehetőségébe. A helyes minősítés megállapításával lényegesen enyhébb büntetés kiszabására látott lehetőséget, figyelembe véve a II.r. vádlott daganatos megbetegedését is.

Az I.r.vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kifejezésre juttatta, normális ember ilyen cselekményt nem követ el, ehhez inni vagy kábítószerezni kell.

A **II.r.vádlott** a Teve utcai nyomozók megengedhetetlen nyomozati módszereire hivatkozott, a sértettet rávették arra, hogy olyat mondjon, mutogasson, miszerint ők az elkövetők.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.361.§-a szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be.348.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt.

Megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta. A vádlottak, tanúk, szakértő figyelmeztetése törvényes volt, az arra adott válaszok is minden esetben rögzítésre kerültek.

A nyomozás során sem történt olyan eljárási szabálysértés, amely megkérdőjelezte volna a beszerzett bizonyítékok törvényességét, felhasználhatóságát.

A védői érveléssel szemben az elsőfokú bíróság a szükséges körben az ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett. Nem fog helyt az a védői észrevétel, miszerint az elsőfokú bíróság további kereső intézkedések foganatosításával megtalálhatta volna az **I.r.vádlott** által kihallgatni kért tanúkat. A rendelkezésre álló minimális személyi adat és telefonszám alapján erre nem volt lehetőség. Az elsőfokú bíróság kereső tevékenysége az iratok között megfelelően dokumentálásra került. Egyetértett a másodfokú bíróság a további bizonyítási indítványok elutasításával is. Az elsőfokú bíróság ítélete 56. oldalán indokolta, hogy a sértett másik kezelőorvosa kihallgatását miért tartotta szükségletlennek, mely irányadó a védő által hivatkozott további orvosok tekintetében is. A sértettet 2011. augusztus hó 2.-i nyomozati tanúkihallgatása alkalmával a Nyíró Gyula Kórházban kezelték. E kórházban kezelőorvosa **tanú7** volt, akit a törvényszék kihallgatott, vallomását az orvosi dokumentumokkal és dr. Molnár Miklós igazságügyi orvos-szakértő véleményével egybevetve értékelte. **Tanú8** a Honvéd Kórház orvosaként adott számot a sértett esemény utáni állapotáról. A sértettet **tanú7** -t követően kezelő orvosok vallomása a másodfokú bíróság megítélése szerint nem eredményezhetett volna a mérlegelést illetően változást, figyelemmel arra, hogy a sértett egészségi állapota a releváns időszakban (2011. augusztus első napjai) orvosi dokumentumokkal napra lebonthatóan igazolható volt. További bizonyítás felvétele ebben a körben szükségtelen lett volna. Nem osztotta a másodfokú bíróság az **I.r.vádlott** és a védők további bizonyítás felvételének szükségességére vonatkozó álláspontját sem. Kamerafelvétel beszerzésére a nyomozás során az iratok közt rögzítetten nem volt lehetőség. A poligráf alkalmazását illetően a törvényszék által kifejtettek helytállóak. **Tanú9** aláírásának írásszakértői vizsgálatára vonatkozó indítvány is helyesen került elutasításra. Az iratanyagból megállapíthatóan **tanú9** maga jelentkezett ... nyomozónál vallomás megtétele céljából, nyilatkozatát általa sem vitatottan megtette, majd utóbb visszavonta. A II.r. vádlott védője indokoltnak tartotta volna az elsőfokú eljárásban a sértett munkahelyén dolgozó, rendőri jelentésbe foglalt nyilatkozatot tévő tanúk kihallgatását is. A védő annak ellenére, hogy az elsőfokú eljárásban részt vett, korábban ilyen irányú indítványt nem terjesztett elő, a másodfokú bíróság megítélése szerint ez szükségtelen lett volna a később kifejtettekre figyelemmel.

Mindezen indokokra figyelemmel a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványokat az ítéltábla elutasította.

A törvényszék által megállapított tényállás ugyanakkor nem mentes a Be. 351.§ (2) bekezdés b.) és d.) pontjaiban írt hibáktól, azaz részben hiányos, részben az elsőfokú bíróság tényből tényre is helytelenül következtetett. A másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a.) pontjában írt jogkörénél fogva e megalapozatlansági hibákat az iratok tartalma alapján helyes ténybeli következtetéssel kiküszöbölte.

A személyi részt illetően az alábbi kiegészítések szükségesek:

A **II.r.vádlott** a Szolnoki Járásbíróság utolsóként feltüntetett ítéletét 2015. március hó 27-től 2015. május hó 4. napjáig töltötte.

A Pécsi Járásbíróság a Baranya Megyei Bíróság 4.Bf. 336/2014. számú határozata folytán 2015. március hó 13. napján jogerős 11.B.550/2014/6. számú ítéletével hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. E büntetését 2015. május hó 5. napjától töltötte. Kitöltve szabadulhatna: 2017. november hó 4. napján. (erkölcsi bizonyítvány, Márianosztrai Fegyház és Börtön 27. szám alatti közlése alapján)

A 6. oldal utolsó bekezdésében a III.r. vádlott neve helyesenaz ott írthelyett.

A 7. és 8. oldalon a sértett neve helyesen

A történeti tényállás 7. oldal 5. bekezdés utolsó mondatából a "de valójában a nála lévő értékei, cigarettája megszerzése érdekében" szövegrészt mellőzi. (az iratok tartalmának megfelelő logikai következtetés alapján)

A 8. oldal első mondatát a bántalmazást követően szókapcsolattal kezdi.

A 9. oldal 2. bekezdéséből a szakértő szerint szövegrészt mellőzi.

A tényállás e kiegészítéssel, helyes logikai következtetéssel teljes és a másodfokú felülbírálat alapját képezi a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

A tényállás a védők által említett olyan fokú megalapozatlansági hibában, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné, nem szenvedett.

Az indokolási kötelezettségét az elsőfokú bíróság teljesítette, ekörben sem helyes a védői érvelés. Helytálló ugyanakkor azon védői észrevétel, hogy az ítélet nehezen követhető, pontatlan, időnként ítéletbe nem illő megfogalmazásokat tartalmaz, szerkesztése nem követi maradéktalanul a Be. 258.§ (3) bekezdés d.) pontjában írtakat, a bizonyítékok számbavétele és értékelése keveredik, helyenként jogszabálysövegek is idézésre kerülnek, mely a jogi indokolás körébe tartozik. Az indokolás több név- és számelírást tartalmaz.(Telefon IMEI szám, **tanú7** nevét a 13. oldal 3. bekezdésében helytelenül-ként rögzítette a törvényszék, **III.r.vádlott** több helyütt ... szerepel.)

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat többnyire teljes körűen és irathűen sorolta fel.

Néhány kiegészítés, pontosítás azonban szükséges:

A nyomozati iratok 437. oldalára befűzött rendőri jelentés tartalma szerint az ítélet 11. oldalán írt, védő által sérelmezett telefon IMEI szám helyesen: 354499500905706.

Az ítélet 12. oldal 2. bekezdésében rögzítettek kiegészítendő azzal, hogy a nyomozati iratok 635. oldalára befűzött, 2011. augusztus hó 15. napján kelt Nyíró Gyula Kórházban kiállított zárójelentés szerint a sértett tudatébersége fokozatosan javult, trachea kanül eltávolítása után verbális kontaktusba volt vonható. A 637. oldaltól befűzött dekurzus lapok szerint a sértett 2011. július 25-től jobban kooperált, július 28-tól jól kooperált, augusztus 1. napján a trachea kanült eltávolították, így már beszélni is tudott, evett, ivott. Kezelőorvos **tanú7**.(639. oldal)

A **sértett** tanút 2011. augusztus hó 2. napján ... rendőr főhadnagy hallgatta ki a Nyíró Gyula Kórházban, vallomását a rendőrtanú kézzel rögzítette saját kézírással, azt a figyelmeztetéseknél és minden oldalán **sértett** olvashatóan aláírta.

A **tanú1** tanúvallomásából (nyomozati irat 1013. oldal) megállapítható, hogy amikor elment a sértett által látogatott büféhez, közölték vele, hogy fiát 2011. június 26-án este még ott látták, majd hívását követően fia telefonján 2011. június hó 27. napján reggel 10 óra körül ismeretlen férfi azt közölte vele, hogy a telefont előző este megvette, ne zaklassa többé, nagyon ingerült volt. Tárgyaláson tett tanúvallomásában már arról is számot adott, hogy a telefon használójaként mutatkozott be. Az **I.r.vádlott** vallomásában elismerte, hogy a telefont kezdetben ő használta.

2012. január hó 11. napján folytatólagosan kihallgatásra kerül a **II.r.vádlott** (1505-1509 oldal), aki részletesen elmondta, hogyan követték el a bűncselekményt. Ekörben az elsőfokú bíróság által rögzítettekén túl azon vallomásrészletének is jelentősége van, hogy 26-án este miután az **I.r.vádlott** a pénzt elgépezte, egy szál cigarettája sem volt, tőle kért cigarettát, ő nem adott. Egy hölgy ott állt a buszmegállónál, **I.r.vádlott** odament a nőhöz, kért egy cigarettát, a nő nem adott neki, elment. Utána ment oda **sértett-hez**, cigarettát akart kérni tőle is.

Az 1571. oldalra befűzött a **II.r.vádlott** és a **III.r.vádlott** gyanúsított szembesítéséről készült jegyzőkönyv (2012. január hó 11.) tartalmazza az elsőfokú bíróság által is helyesen rögzítetten beismerő vallomásukat, az előzményeket a **II.r.vádlott** a korábbi nyilatkozatának megfelelően adta elő. Részletesen kifejtette, hogy az **I.r.vádlott** először tőle kért egy szál cigarettát, majd később a buszmegállóban **sértett-től**, aki nem adott. Az **I.r.vádlott** ekkor elkezdett szaladni, hozott egy botot, fejbe vágta a magyart. Először azt hitte, hogy a magyar akart izélni...hogy meglöki.. ő odaszaladt, benyomott egyet a magyarnak, majd az **I.r.vádlott** ütlegetni kezdte a fadarabbal, a **sértett** leesett a földre. Kiesett a bukszája. a telefont az **I.r.vádlott** kivette a zsebéből, a bukszát kiürítette, majd odament a **III.r.vádlott**, ő a táskával megütötte. (e részletet hiányosan az elsőfokú bíróság is idézte, lényeges azonban a cigarettakérésre vonatkozó rész)

A nyomozati iratok 1433. oldalán található **III.r.vádlott ...** 2012. január hó 18.-i keltezésű beismerő vallomás nevű beadványa, melyben rögzíti, hogy beismerő vallomást kíván tenni, kéri ... nyomozót, hogy menjen be hozzá.

Az 1513. oldalra befűzött beadványban (2012. február 14.) a **II.r.vádlott** a beismerő vallomását visszavonta.

Az 1435. oldalon rögzített beadványban 2012. július 25 napján a **III.r.vádlott** a vallomását visszavonta.

... nyomozó 2012. február hó 24. napján rögzítette **tanú9** vallomását, tehát jóval a **II.r.vádlott** és a **III.r.vádlott** beismerő vallomása után, amit a tanú az 1195. oldalra befűzött kérelmi lapon 2012. május hó 21. napján visszavont, mert a vallomásaért nem kapott semmit. Előadása szerint (1191.oldal) próbáltak az embertől cigit kérni, az nem adott, tovább álltak, látták, hogy nem tudnak mástól sem cigit kérni, mert egy lélek sem volt az utcán, ekkor mondta **II.r.vádlott**, hogy menjenek vissza, oszt szájba vágja úgy, hogy megdöglik, ha nem ad cigit. (3. bekezdés)

A bántalmazást követően amikor a sértett kifeküdt, elkezdtek mindhárman a dolgaitól megfosztani. Ki mit ért, azt vette el tőle.(4. bekezdés)

Az elsőfokú bíróság által is rögzítetten **tanú1** a sértett édesanyja a tárgyalási szakban azt vallotta, hogy fia úgy mondta el neki a történeteket, hogy cigarettakérés ürügyén a buszmegállóban hárman megállították, és mivel nem adott, megverték, elvették az értékeit. (ítélet 30. oldal 8. bekezdés)

Ezen kiegészítésekkel a bizonyítékok felsorolása teljes, az elsőfokú bíróság bizonyítékmérlegelő tevékenysége többnyire helytálló.

Nem fog helyt azon védői álláspont, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalkozott azon bizonyítékokkal, amelyek a vádlottak ártatlansága irányába mutattak, így a tiszabői búcsún a II.r. vádlott részvételét igazoló tanúkkal, illetve a **tanú1** vallomásával. E bizonyítékokat az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte. Kétségtelen tény, hogy a II.r. vádlott alibijét igazoló tanúkat nem nevesítette, összefoglalóan azonban jelezte, hogy vallomásaikat nem tudta elfogadni, mert a sértett és a II.r. valamint a III.r. vádlott azon nyomozati vallomását fogadta el, hogy II.r. vádlott a vádbeli időben a bűncselekmény helyszínén volt. A sértett vallomását ... közokiratba foglalta, az bizonyítja, hogy azt a sértett olyan tartalommal tette meg, ahogy rögzítésre került. Az elsőfokú bíróság a felismerésre bemutatással kapcsolatosan jogi álláspontját hosszasan kifejtette (ítélet 27-28 oldal), mellyel az ítéletábra is egyetértett. Nem lényegtelen, hogy a sértettet kórházban kihallgató ... r. főhadnagy dokumentáltan figyelemmel kísérte a sértett egészségi állapotát, szinte naponta érdeklődött kihallgathatósága felől. Becsatolásra kerültek a napi állapotra vonatkozó dokumentumok, melyek alátámasztják a 2011. augusztus 2-i eljárási cselekmény foganatosíthatóságát, amelyet a kezelőorvos tanú és az igazságügyi orvos-szakértő nem zárt ki.

Tanú9, a **II.r.vádlott** és a **III.r.vádlott** terheltek beismerő vallomásának keletkezési körülményeivel, a visszavonás okával kapcsolatosan az általuk hivatkozottak nem nyertek igazolást. Helyesen fogadta el a törvényszék a II. és III.r. vádlott beismerő vallomását, illetve **tanú9** terhelő vallomását. Az a körülmény, hogy a sértett vallomása és a terheltek beismerő vallomása, valamint a **tanú9** hallomástanú nyilatkozata nem minden tekintetben fedte egymást, nem jelenti a vallomások elfogadhatatlanságát. Azok a felsorolt egyéb terhelő bizonyítékokkal zárt láncolatot alkotva a bíróság bizonyosságát a vádlottak bűnösségét illetően megalapozták.

Az eljárás adatai nem utalnak arra, hogy az ügyben eljáró nyomozók kíséreltek volna meg a vádlottakra valótlán adatokat gyűjteni, ahogyan azt a II.r. vádlott állította az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában. A fentebb hivatkozottak szerint a sértett a kórházban képes volt előadni a vele történeteket, az elkövetőket fényképtábláról ki tudta választani. A korábban előkerült sértetti telefon az I.r. vádlotthoz volt köthető, azt maga ismerte el, hogy kezdetben ő használta. Legális vásárlás esetén semmi nem indokolta, hogy **tanú1-nek**ként mutakozzon be, és vele ingerült legyen. **Az I.r.vádlott** 2014. januárjában a bíróságnak írt beadványa 5. oldalán összekötötte magát a helyszínnel, leírta, hogy látta a véres sértettet, egy arra járó házaspárt szólított meg, kérte hívják a mentőt, a mentő megérkezésekor elment. Egyebekben állította, hogy a cselekményt a **II.r.vádlott** és társai követték el.

Arra sem merült fel adat, hogy az ügyben eljáró nyomozók vették volna rá az II. és III.r. vádlottat valótlán tartalmú beismerő, az I.r. vádlottra is terhelő tartalmú vallomás megtételére. Amikor a **II.r.vádlott** azzal szembesült, hogy nem kerül szabadlábra, beismerő vallomását visszavonta. **Tanú9** a vádlottakat terhelő vallomásától előnyt remélt, amikor azt nem kapta meg, nyilatkozatát visszavonta. Vallomása lényegében megegyezett a **II.r.vádlott** beismerő előadásával, illetve **az I.r.vádlottra** tett terhelő vallomásával. Felesleges lett volna e tanú további keresése, szembesítése ... nyomozóval.

A vádlottak a kezdeti egységes tagadás után vádlott-társukra terhelő vallomást tettek, illetve saját magukat csak a cselekmény kisebb részével hozták kapcsolatba, **az I.r.vádlott** csak a vérző, fekvő sértettet látta. A vádlottak a büntetés-végrehajtási intézetben megkísérelték egymással levélben a kapcsolatfelvételt, I.r. vádlott II.r. vádlotthoz írt levele megtalálásra és becsatolásra került, melyből érzékelhető a vallomások összeecsiszolására irányuló szándék.

Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság szinte teljes körűen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot és miért fogadott el, helyesen tartotta sügéértelennek az I.r. vádlott által kihallgatni kért további tanúk felkutatását, melyet a másodfokú bíróság is sügéértelennek ítélt meg, amikor a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította.

Nem volt helytálló ugyanakkor a törvényszék következtetése a célzatot illetően. Erre következtetés a **II.r.vádlott** és a **III.r.vádlott** beismerő vallomása, **tanú9** tanúvallomása, a sértett és édesanyja tanúvallomása alapján sem vonható. A **II.r.vádlott** elfogadott vallomásából megállapíthatóan az I.r. vádlott korábban tőle és egy ismeretlen nőtől is kért cigarettát, ők sem adtak, majd amikor a sértett nem adott, először elmentek, majd visszatértek, hangosan szitkozódva ismételtlen belekötöttek, cigarettát kértek, majd rátámadtak. Abból a tényből, hogy a verést követően elvették az értékeit, köztük cigarettáját, ugyancsak nem következik, hogy eleve az értékek megszerzésének célzatával bántalmazták. **Tanú9** szavaival élve a verés után mindhárman kifosztották. **Tanú1-nek** is azt mesélte utóbb a sértett, hogy cigarettakérés ürügyén a buszmegállóban hárman megállították, és mivel nem adott, megverték, elvették az értékeit.

A kihallgatott tanúk vallomása szerint a sértett megjelenése, öltözködése nem volt kihívó, abból inkább szerényebb életvitelére lehetett következtetni, ahogyan azt az elsőfokú bíróság a tényállásban megállapította. Megjelenése alapján tőle anyagi javak nem voltak várhatók.

Önmagában az elsőfokú bíróság által hivatkozott Kúria 3/2013. számú jogegységi határozata azon megállapítása, miszerint közömbös, hogy az elkövető által elérni kívánt vagy ténylegesen megszerzett anyagi előny életszükséglet vagy káros szenvedély vagy erkölcsileg meg nem alapozott igény kielégítését szolgálja, még nem ad alapot jelen ügyben azon következtetés levonására hogy a cigarettakérésre tekintettel az élet elleni cselekmény nyereségvágyból történt. A megváltoztatott történeti tényállás alapján az ítéltábla e minősítő körülményt nem tartotta megállapíthatónak.

Ugyanakkor az indoklás meggyőző tekintetben, hogy a vádlottak cselekménye nem életveszélyt okozó testi sértés büntettének, hanem emberölés büntette kísérleteként minősül. A törvényszék érvelése helytálló, a védelmi felvetés nem fogadható el.

Helyesen foglalt állást a törvényszék abban a körben is, hogy a vádlottakra az új büntető törvény összhatásában kedvezőbb.

A vádlottak cselekménye helyesen a Btk. 13.§ (3) bekezdése szerint társtettesként elkövetett emberölés büntette kísérletének (Btk.160.§ (1) bekezdés) és a Btk. 13.§ (3) bekezdése szerint társtettesként csoportosan elkövetett kifosztás büntettének (Btk. 366.§ (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont) minősül.

A büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen jelölte meg.

Osztotta az ítéltábla a főügyészség álláspontját tekintetben, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés a korábbi minősítés alapján eltúlzottan enyhe volt.

Figyelemmel arra, hogy az élet elleni cselekményt a törvényhozó 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel, a csoportosan elkövetett kifosztás büntetést 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a büntetés a Btk. 80.§ (3) bekezdésében írt halmazati büntetéskiszabásra irányadó szabály szerint 5 év és 22 és fél év között állapítható meg, a középérték, mely irányadónak tekintendő a Btk. 80.§ (2) bekezdése szerint, 13 év 9 hónap.

Az elsőfokú bíróság által megállapított mérték a középérték alatti, a **II.r.vádlt** esetében a jelentős eltérést súlyos betegsége indokolta büntetett előélete mellett is. A szabadságvesztés büntetések enyhítésére az ítélet tábla nem látott lehetőséget a védők által hivatkozott indokok alapján. A megváltoztatott minősítéshez a kiszabott büntetések igazodnak, az ítélet belső arányai helyesek.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata a minősítés változtatására tekintettel mindkét vádlott tekintetében a Btk. 37.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján börtön.

A közügyektől eltiltást az ítélet tábla mellékbüntetésként tekintette kiszabottnak, mértékének enyhítésére ugyancsak nem látott lehetőséget, annak tartama a főbüntetéshez igazodó.

Az elsőfokú bíróság egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 361.§-a szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján mindkét vádlott vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése alapján beszámította, II.r. vádlott esetében a büntetés-végrehajtási intézet közlésének megfelelően.

Rögzítette az **I.r.vádlt** lakcímének megszűnését.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján az ítélet tábla megállapította, annak viselésére a bűnösnek kimondott vádlottakat kötelezte a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján külön-külön.

Tekintettel arra, hogy olyan cselekményben nem állapította meg az ítélet tábla a vádlottak bűnösségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, ugyanazon cselekményt minősítette másképpen, az ítélet ellen a Be. 386.§ (1) bekezdés b) pontjára tekintettel nincs helye további fellebbezésnek.

Budapest, 2016. év február hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2015. március hó 13. napján kihirdetett 23.B. 2431/2013/66. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság 2.Bf. 116/2015/28. számú ítéletével eszközölt változtatással 2016. február hó 16. napján mindkét vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2016. február hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő